

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.20.187/2018/10. szám

A tanács tagjai: Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

. Döme Attila előadó bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

A felperesek: I. rendű

II. rendű

A felperesek képviselője:

. Horváth Bálint Attila ügyvéd

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

Moldován és Társai Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Moldován András ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Ítéltábla Pf.II.20.762/2017/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Egri Törvényszék 12.P.20.967/2016/11.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű felperesnek 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesek 2013. szeptember 6-án 2.000.000 forint vételár ellenében eladták az I. Kft.-ben meglévő üzletrészeiket K.M-nek. A vételárból 1.460.000 forint az I. rendű, 540.000 forint a II. rendű felperes üzletrészenek ellenértéke volt. Az adásvételi szerződést ügyvéd szerkesztette és ellenjegyezte. Ugyanezen a napon a felperesek készfizető kezességi szerződést is kötöttek Sz.Z-vel,

amelyet szintén ügyvéd szerkesztett és jegyzett ellen. A szerződésben Sz.Z. készfizető kezességet vállalt egyfelől K.M-nek a felperesekkel szemben fennálló, üzletrész adásvételi szerződésből eredő követelése, másfelől az I. Kft.-nek a K. Zártkörűen Működő Részvénytársasággal szemben fennálló, 2013. november 30-ig teljesítendő 10.000.000 forint kölcsönkövetelés és járulékai teljesítéséért arra az esetre, ha az adósok a kötelezettségeiknek határidőben hiánytalanul nem tesznek eleget.

- [2] 2013. szeptember 6-án az alperes 33019/Ü/843/2013. számon közjegyzői okiratba foglalta Sz.Z. készfizető kezes kötelezettségvállaló nyilatkozatát, amelynek szövege megegyezett az ügyvéd által ellenjegyzett okiratba foglalt kezességi szerződés tartalmával. Az alperes által kiállított okirat tartalmazza az alperes által adott tájékoztatást arról, hogy a közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozat alapján a nyilatkozatot tevővel szemben közvetlen bírósági végrehajtásnak van helye, ha a követelés lejárt, és eddig az időpontig a szerződésből folyó kötelezettséget nem teljesíti.
- [3] Az I. Kft., valamint K.M. a Sz.Z. által tett készfizető kezességi kötelezettségvállalás alapjául szolgáló fizetési kötelezettségeiket nem teljesítették.
- [4] Az I. rendű felperes 2013. december 11-én kérte az alperestől a közjegyzői okiratba foglalt készfizető kezességvállalás végrehajtási záradékolását 2.000.000 forint pénzkövetelés végrehajtása érdekében. Az alperes 33019/Ü/1197/2013. számon a végrehajtási záradékot kiállította, az alapján a végrehajtási eljárás megindult. Sz.Z. készfizető kezes kérte az alperestől a végrehajtási záradék visszavonását, amit az alperes elutasított. A kezes mint adós fellebbezése folytán eljárta Egri Törvényszék az 1.Pkf.50.436/2014/2. számú végzésével a közjegyző végzését megváltoztatta, és a végrehajtási záradékot törölte. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a közjegyzői okirat név szerint megjelöli ugyan a jogosultakat, arról azonban, hogy az okiratban meghatározott, összesen 2.000.000 forint összegű tartozást a jogosultak milyen arányban követelhetik a készfizető kezességet vállaló adóstól, nem tartalmaz rendelkezést, az alapszerződésben sem szerepel jogosulti egyetemlegesség, és az okirat alapján nem lehet kétséget kizáróan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a jogosultak pontosan milyen összegben követelhetik az adóstól a teljesítést, ezért a közjegyzői okiratban a kötelezettség pontos összege nem került meghatározásra.
- [5] Az I. rendű felperes a kezességvállalást tartalmazó közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal való ellátását kérte az alperestől 10.000.000 forint végrehajtása érdekében is. Az alperes a végrehajtási záradékot 33019/Ü/229/2014. számon kiállította, a

végrehajtási eljárás megindult. Sz.Z. készfizető kezes kérte a végrehajtási záradék törlését, amit az alperes elutasított. A készfizető kezes fellebbezése folytán eljárta Egeri Törvényszék az 1.Pkf.50.435/2014/2. számú végzésével az alperes végzését megváltoztatva a végrehajtási záradékot törölte. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a záradékkal ellátott közjegyzői okiratban szereplő kötelezettségvállalás alapjául szolgáló jogviszony nem az adós és a végrehajtást kérő között áll fenn, önmagában a közjegyzői okiratba foglalt kötelezettségvállalásra történő hivatkozás azt alátámasztó okirat hiányában nem teremt alapot arra, hogy egy szerződés hitelezője helyett más személy szerepeljen jogosulti pozícióban.

- [6] A későbbiekben a felperesek a fenti kezességvállalást tartalmazó közjegyzői okirat alapján újabb végrehajtási záradékok kiállítását kérték az alperestől. Kérelmüket az alperes 33019/Ü/283/2015/1. és 33019/Ü/284/2015/1. számon teljesítette, a végrehajtási záradékok alapján a végrehajtási eljárások megindultak. A készfizető kezes ismét kérte az alperestől a végrehajtási záradék visszavonását, kérelmét az alperes elutasította. A fellebbezés folytán eljárta Egeri Törvényszék a 2.Pkf.50.518/2015/2. és 2.Pkf.50.519/2015/2. számú végzéseivel mindkét végrehajtási záradékot törölte. Végzéseinek indokolásai megegyeznek az 1.Pkf.50.436/2014/2. számú végzésének indokaival.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperesek a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 349. § (1) és (3) bekezdése alapján kérték az alperest kártérítés megfizetésére kötelezni. Az I. rendű felperes keresete 719.831 forint, a II. rendű felperesé 94.690 forint és járulékaik megfizetésére irányult. Keresetüket arra alapították, hogy az alperes a közjegyzői okiratot nem a jogszabályban megjelölt tartalmi elemekkel készítette el, annak záradékolása is jogszabálysértő volt, az alapján közvetlen végrehajtásra nem nyílt lehetőségük. Keresetükben a végrehajtási záradékok kiállításával és az azok alapján indult végrehajtási eljárásban felmerült költségeik kárként való megtérítését kérték.
- [8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hivatkozott arra, hogy a felperesek a rendes jogorvoslatot nem merítették ki, végrehajtási záradék törlése iránti kérelmet nem terjesztettek elő, ezért a Ptk. 349. § (1) bekezdésében írt speciális kártérítési feltétel hiányzik. Érdemben előadta, hogy közjegyzőként közreműködésre kötelezett, csak akkor jogosult megtagadni ezt, ha észlelhető, hogy a jogügylet jogszabályba ütközik, vagy annak megkerülésére irányul. Tagadta, hogy az okirat végrehajtási záradékolásra való alkalmasságát a nyilatkozat megtételének időpontjában vizsgálnia kellett volna, állítva, hogy

arra csak a végrehajtás elrendelése iránti kérelem benyújtását követően van lehetősége. Vitatta, hogy az okirat szerkesztése során aggályos körülményt kellett volna észlelnie, mivel a nyilatkozatot tevő a közjegyzői okirat aláírása előtt bemutatta a szerződő felek által aláírt, ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratba foglalt szerződést.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [10] Rámutatott, hogy a közjegyző a végrehajtási záradékot a felperesek kérelmének megfelelően kiállította, ezért a végrehajtási záradék törlése iránti kérelem a felperesektől nem volt elvárható, a közjegyzői határozattal szembeni rendes jogorvoslat igénybevételének elmaradása nem akadályozza a Ptk. 349. § (1) bekezdésén alapuló igényérvényesítésüket.
- [11] Rögzítette, hogy a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 5. §-a alapján az alperest közreműködési kötelezettség terhelte, azt csak a törvényben meghatározott szűk körben tagadhatta meg. Rámutatott, hogy a készfizető kezességvállalási nyilatkozatot tevő az ügyvéd által szerkesztett és ellenjegyzett üzletrész adásvételi szerződést, valamint a készfizető kezességi szerződést is az alperes rendelkezésére bocsátotta, az a szerződést kötő személyek egyező akaratnyilvánítását tartalmazta. Rögzítette, hogy a 3/2014. Polgári jogegységi határozatban foglaltakra is tekintettel a közjegyzők jogalkalmazói tevékenységével összefüggésben is csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapozhatja meg a kárfelelősségüket. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes kirívóan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési tévedést nem követett el, a végrehajtási záradékok törlése arra vezethető vissza, hogy az alperes a részére a készfizető kezes által átadott, ügyvéd által már korábban megszerkesztett és ellenjegyzett okiratok ismeretében szerkesztette meg a közjegyzői okiratot, azt lényegében szó szerint foglalta közjegyzői okiratba.
- [12] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I. rendű felperesnek 585.318 forintot és kamatait. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [13] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperesek a kérelmüknek helyt adó végrehajtási záradék kibocsátásával szemben nem voltak kötelesek a rendes jogorvoslatnak minősülő, végrehajtási záradék törlése iránti eljárást megindítani, a Ptk. 349. § (1) bekezdése nem értelmezhető akként, hogy a felek a kérelmeiknek helyt adó döntésekkel szemben is kötelesek lennének jogorvoslati eljárást kezdeményezni.
- [14] Rögzítette, hogy a készfizető kezes egyoldalú kötelezettségvállaló

nyilatkozatának közjegyzői okiratba foglalására a felperesek érdekében került sor, célja nyilvánvalóan a közvetlen végrehajtás lehetőségének biztosítása volt. Ennek bizonyítékát látta az alperes által a készfizető kezésnek a közjegyzői okiratba foglaltan adott tájékoztatásában is. Megállapította, hogy az alperes által készített közjegyzői okirat e joghatás elérésére nem volt alkalmas.

[15] Nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes tévedése nem volt kirívóan súlyos és felróható. Kifejtette, hogy a Kjtv. 3. § (2) bekezdése szerint, ha a közjegyző az eljárása során aggályos körülményt észlel, de a közreműködés megtagadására nincs ok, köteles a körülményre a fél figyelmét felhívni és azt az iratban feltüntetni, a közreműködését megtagadhatja akkor, ha a fél ez ellen tiltakozik. Felhívta a Kjtv. 121. §-át is, amelynek értelmében a közjegyzői okirat elkészítésénél aggályos körülménynek kell tekinteni különösen, ha a fél közjegyzői okiratba olyan rendelkezés felvételét kéri, amely jogvita keletkezéséhez vezethet, vagy amelynek nincs joghatása. Megállapította, hogy az alperesnek a rendelkezésre bocsátott okiratok alapján a közvetlen végrehajthatóság feltételeinek megfelelő egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot kellett közokiratba foglalnia, méghozzá a végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 23/C. § (1) bekezdésének és a Kjtv. 112. § (1) bekezdésének megfelelő feltételek mellett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperesnek rögzítenie kellett volna a teljesítés módjaként azt is, hogy a felperesek mint eladók a vételár összegére egymás között milyen arányban tarthatnak igényt, illetőleg azt is, ha az a feleket egyetemlegesen illette meg, hiszen az ehhez szükséges adatokat a részére a közjegyzői okirat szerkesztése előtt bemutatott adásvételi szerződés tartalmazta; az I. Kft. tartozásáért vállalt készfizető kezesség tekintetében pedig fel kellett volna egyértelműen tüntesse a Vht. 23/C. § (1) bekezdés b) pontja, illetve a Kjtv. 112. § (1) bekezdés b) pontja szerint a jogosultak nevét, és amennyiben ennek megfizetésére a felperesek is igényt tarthattak, a felpereseknek e jogosultságát is.

[16] A másodfokú bíróság indokolása szerint az alperes köteles volt a kezés által bemutatott okiratot megvizsgálni annak érdekében, hogy az a Vht. 23/C. § (1) bekezdésében meghatározottakat tartalmazza-e, ennek során mérlegelést kívánó jogalkalmazási tevékenységet nem kellett végeznie, mert a vonatkozó, a másodfokú bíróság által felhívott jogszabályi rendelkezések egyértelműek, és ha ezt a vizsgálatot elvégzi, az alperesnek észlelnie kellett volna, hogy a készfizető kezés által bemutatott okirat a szó szerinti átvétele esetén nem lesz végrehajtható. Arra következtetett, hogy amennyiben ezt nem észlelte az alperes, kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedést követett el, amennyiben pedig észlelte a Kjtv. 3. § (2) bekezdésének ugyancsak külön értelmezést, mérlegelést nem igénylő, egyértelmű rendelkezését sértette meg, ezért az alperes eljárása súlyosan felróható, ami a kártérítési felelősségét megalapozza.

- [17] A másodfokú bíróság vizsgálta az alperes magatartása és a keresetben érvényesített kár közötti okozati összefüggést is. Megállapította, hogy az I. rendű felperes az alperes által kiállított közjegyzői okiratba foglalt, az okirat közvetlen végrehajthatóságára vonatkozó tájékoztatásban bízva kérte a végrehajtási záradék kiállítását 2.000.000 forint és 10.000.000 forint tekintetében, a végrehajtás elrendelésével kapcsolatban, majd a megindult végrehajtási eljárásban és a záradék törlése iránti eljárásban is jogszabály, valamint jogerős bírósági határozat alapján volt köteles meghatározott összegek megfizetésére az alperes jogellenes magatartásának következményeként, mert amennyiben az alperes a Kjtv. 3. § (2) bekezdésének megfelelően rögzíti, hogy az okirat a benne foglalt tartalommal közvetlenül nem végrehajtható, az I. rendű felperes annak záradékolását alappal nem kérhette volna, amennyiben pedig az alperes a Kjtv. 112. § (1) bekezdésében foglalt tartalommal állítja ki az okiratot, az annak alapján folytatott végrehajtás eredményeként az előlegezett költségek megtérülhettek volna az I. rendű felperesnek.
- [18] Megállapította ugyanakkor azt is, hogy a felperesek az Egri Törvényszék 1.Pkf.50.435/2014/2. számú határozatának megismerését követően alappal nem remélhették, hogy ugyanazon közjegyzői okirat alapján az üzletrész adásvételi szerződéshez kapcsolódó készfizető kezességvállalást tartalmazó közjegyzői okirat jogszerűen végrehajtási záradékkal ellátható lenne, ezért a 33019/Ü/283/2015. és 33019/Ü/284/2015. szám alatt kiállított végrehajtási záradékkal kapcsolatban felmerült költségeik megtérítésére a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: új Ptk.) 6:525. § (1) bekezdésében foglalt kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettségük megsértése miatt alappal nem tarthatnak igényt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] A jogerős ítélettel szemben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezése és elsődlegesen a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalával az elsőfokú ítélet e részben való helybenhagyása, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt. A másodfokú bíróság által megsértett jogszabályként a Kjtv. 3. § (1) és (2) bekezdését, 5. § (1) bekezdését, 112. § (1) és (2) bekezdését, 120. § (1) bekezdésének a)-f) pontjait és 121. §-át, a Vht. 23/C. § (1) és (2) bekezdését, valamint az új Ptk. 1:4. § (1) bekezdését, 6:519. §-át és 6:525. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [20] Rámutatott, hogy a készfizető kezességet vállaló ügyfele a rendelkezésre bocsátott tervezet alapján kérte elkészíteni a közjegyzői okiratot, amelybe foglalt nyilatkozat tartalmilag megegyezik az ügyvéd által szerkesztett és ellenjegyzett kezesi szerződéssel, ez pedig a felperesek ügyleti akaratát is tükrözi.

Ismételten utalt rá, hogy közjegyzőként a Kjtv. 3. §-a alapján közreműködési kötelezettség terhelte, és a Kjtv. 5. § (1) bekezdése alapján azt nem tagadhatta meg. Okfejtése szerint a közjegyzőnek nincs lehetősége arra, hogy az okiratban bármilyen tartalmi változtatást eszközöljön, ha a felek azt már magánokiratba foglalt szerződésben aláírták, legfeljebb felhívhatja az ügyfele figyelmét az általa észlelt hiányosságokra, minthogy pedig nem befolyásolhatja az ügyfelek jognyilatkozatait nem terhelheti felelősség sem a közokirat végrehajthatóságáért.

- [21] Vitatta, hogy Sz.Z. célja a kezességet vállaló nyilatkozatának közokiratba foglaltatásával a közvetlen végrehajtás lehetőségének biztosítása volt, ugyanis a közjegyzői okirat joghatása nem kizárólag ez, hanem emellett lehet például a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 195. § (1) bekezdésének megfelelő teljes bizonyító erővel bíró közokirat készíttetése is. Azért is tévesnek találta a másodfokú bíróságnak ezt a ténymegállapítását, mert Sz.Z. a perben sem félként, sem tanúként nem szerepelt. Helytelennek találta az okirat tartalmának a másodfokú bíróság általi értelmezését a közvetlen végrehajthatóságra vonatkozó tájékoztatás tekintetében is arra hivatkozva, hogy az a jogszabályhely megjelölésével és szó szerinti idézésével csupán a végrehajtás elrendelésének a Vht. 23/C. § (1)-(3) bekezdésében foglalt jogszabályi feltételeit tartalmazza. Utalt rá, hogy az okiratot Sz.Z. nyilatkozata alapján elkészítette, tartalmára és jogkövetkezményeire nézve megmagyarázta, és tájékoztatta őt arról, hogy amennyiben a végrehajtási záradék kiállításának feltételei fennállnak, az okirat közvetlenül végrehajtható. Álláspontja szerint amennyiben a Kjtv. 120. § (1) bekezdés a)-f) pontjában foglaltak teljesültek, nem állapítható meg, hogy az okiratszerkesztés kapcsán jogellenesen járt volna el.
- [22] Véleménye szerint a végrehajtási záradék kibocsátása során azt kellett vizsgálnia, hogy a végrehajtási kérelem megfelel-e a végrehajtás általános és különös feltételeinek, azaz a Kjtv. 112. §-ának és a Vht. 23/C. §-ának, e követelményeket pedig meghaladja annak vizsgálata, hogy a végrehajtás útján érvényesíteni kívánt követelés - amennyiben az nem több a közjegyzői okiratban teljesíteni vállalt követelésnél - ténylegesen fennáll-e, a közjegyzői okiratban foglalt kötelezettség önkéntes teljesítését a kötelezett ténylegesen elmulasztotta-e vagy sem.
- [23] A felróhatósággal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a végrehajtás elrendelése során a közjegyzőnek korlátozott körben ugyan, de mérlegelnie, hogy a Vht. 23/C. § és a Kjtv. 112. § által előírt feltételek a végrehajtás elrendelésére irányuló kérelem előterjesztésének időpontjában együttesen fennállnak-e, az a tény pedig, hogy a bíróság az alperestől eltérő jogi álláspontra helyezkedett, nem jelenti azt, hogy kirívóan téves lett volna a jogalkalmazása.
- [24] A felperesek kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettségével kapcsolatosan azt az álláspontját fejtette ki,

hogy a kár bekövetkezésének elkerülése és nagyságának csökkentése érdekében a károsult teheti a legtöbbet, ez a kötelezettség mindegyik végrehajtási eljárás tekintetében terhelte a felpereseket, mert jogi képviselővel jártak el, és a kérelmek benyújtását megelőzően tájékozódniuk kellett volna a szükséges feltételekről, az adott esetben a közjegyző által elrendelt végrehajtás helyett polgári peres úton érvényesíthették volna követelésüket a készfizető kezessel szemben. Ennek hiányában - az alperes megítélése szerint - nem úgy jártak el, ahogy az elvárható lett volna tőlük, ezzel megsértették a kármegelőzési kötelezettségüket.

- [25] Arra az esetre, ha a Kúria az alperes kártérítési felelősségének jogalapját megalapozottnak ítélné, kérte kármegosztás alkalmazását a felek között az új Ptk. 6:525. § (2) bekezdése alkalmazásával felróhatóságuk arányában, amelynek mértéke tekintetében határozott kérelmet nem terjesztett elő, azt a Kúria mérlegelésére bízva.
- [26] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult, annak helyes indokai alapján. Indokolásuk szerint az ügyvéd által ellenjegyzett okirat közokiratba foglalása önmagában igazolja, hogy az annak kiállítását kérő Sz.Z. a teljes bizonyító erejű magánokirati formában készült kezességvállalásának joghatásaihoz képest további joghatást kívánt elérni, ami nem lehetett más, csak amit a másodfokú bíróság megállapított. Hivatkoztak arra, hogy mivel az okirat tartalmazta a közvetlen végrehajthatóság lehetőségét a felperesek alappal bízhattak az alperes által adott tájékoztatás tartalmában.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [28] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, a Pp. 272. § (2) bekezdése szerint megjelölt jogszabálysértések és azok előadott indokai tekintetében vizsgálta felül.
- [29] Az alperes - felülvizsgálati kérelmében előadott - indokolásával szemben a másodfokú bíróság álláspontja nem az volt, hogy az általa kiállított okiratban, az annak alapjául szolgáló okirat tartalmához képest, változtatást kellett volna eszközölnie a nyilatkozat tevő erre irányuló kérelme hiányában. A másodfokú bíróság azt fejtette ki, hogy észlelnie kellett volna a közokiratba foglalni kért nyilatkozat olyan tartalmi hiányait, pontatlanságait, amelyek a közjegyzői okirat közvetlen végrehajthatóságáról szóló tájékoztatásával szemben akadályozzák a közvetlen végrehajthatóságot, továbbá erre kellett volna felhívnia az ügyfele figyelmét, és a figyelemfelhívást fel kellett volna tüntetnie az okiratban. A közjegyző által adott tájékoztatás szerinti közvetlen

végrehajthatóságot akadályozó körülmények a Kjtv. 3. § (2) bekezdése alá sorolhatóan aggályosak, amire e törvényi rendelkezés alapján az alperes fel kellett volna hívja a felperesek figyelmét, és ennek megtörténtét fel kellett volna tüntesse az iratban. Ez nem történt meg. Ennek hiányában az alperes ügyfele nem szerezhette tudomást arról, hogy a közjegyzői okirat kiállításával általa célzott joghatás az aggályos körülmények miatt nem érhető el.

- [30] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében is vitatta, hogy a közjegyzői okirat kiállítását kérő kezességvállaló célja a közvetlen végrehajtás lehetőségének biztosítása volt, utalva arra, hogy ez a cél lehetett a teljes bizonyító erővel bíró közokirat készíttetése is. Ezzel szemben a felperesek a felülvizsgálati ellenkérelmükben helyesen mutattak rá arra, hogy a közjegyzői okirat alapjául szolgáló teljes bizonyító erejű magánokirat is bírt a teljes bizonyító erő joghatásával, önmagában e cél elérése nem indokolta volna közjegyzői okirat kiállítását, az ésszerűen csak többlet joghatás elérését célozhatta, amire nézve az alperes sem hivatkozott egyéb lehetőségre, mint amit a másodfokú bíróság is megállapított.
- [31] Felülvizsgálati kérelmében azzal is érvelt az alperes, hogy a végrehajtási záradék kibocsátása során a Kjtv. 112. §-ának és a Vht. 23/C. §-ának alapján nem kellett vizsgálnia a követelés tényleges fennállását, az önkéntes teljesítés elmulasztását. Ezek vizsgálatának elmaradását a másodfokú bíróság nem is róta az alperes terhére. Kifejezetten a Kjtv. 112. §-ának és a Vht. 23/C. §-ának a megfelelő alkalmazását hiányolta. Az alperes által kiállított végrehajtási záradékokat is e jogszabályi rendelkezések nem megfelelő alkalmazása miatt törölte a törvényszék. E jogszabályi rendelkezések szerint a végrehajtás alapjául szolgáló okiratban fel kellett volna tüntetni a jogosultak nevét, jogosultságát és azt, hogy jogosultságuk egyetemleges, vagy a követelésre milyen arányban tarthatnak igényt. Ezek a végrehajtásnak olyan feltételei, amelyeket a végrehajtási záradék kibocsátása során vizsgálnia kellett volna az alperesnek, és olyan körülmények, amelyek mérlegelést nem igényelnek.
- [32] Alaptalan az alperesnek az a hivatkozása, hogy az általa kiállított okiratba foglalt közvetlen végrehajthatóságról szóló tájékoztatás mellett a tájékoztatás megalapozatlanságát észlelve a felpereseknek kellett volna tartózkodniuk a végrehajtási záradékok kiállítására irányuló, az alperes által egyébként teljesített kérelmek előterjesztésétől azokban az esetekben is, amelyekre nézve a másodfokú bíróság az alperes kártérítési felelősségét megállapította. Az alperest részben sem mentesíti a felelősség alól, hogy közjegyzői tevékenységének szakszerűségében és az általa adott tájékoztatás megalapozottságában bíztak a felperesek. Kármegosztás alkalmazásának nem volt helye. A marasztalási összeg a

felülvizsgálati eljárásban egyebekben nem volt vitatott.

- [33] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [34] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán a felülvizsgálati eljárás költségeinek viselésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles. Az I. rendű felperes jogi képviselőjével felmerült költséget a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján határozta meg. A felülvizsgálati eljárás illetékét az alperes előzetesen megfizette, ennek viseléséről rendelkezni nem kellett.
- [35] A Kúria a határozatát az alperes Pp. 274. § (2) bekezdésén alapuló kérelmére tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2019. február 27.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Döme Attila s.k. előadó bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző
HM